

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9516

гр. София, 02.12.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в закрито заседание на 02.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **5775** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. Р. И. срещу решение ППН-01-1572/2019 г. от 04.02.2021 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на жалбата. С решение № 5885/17.10.2022г. оспореното решение на КЗЛД е отчасти изменено, а в останалата част жалбата е отхвърлена. Жалбоподателят е осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение на КЗЛД и адвокатско възнаграждение на заинтересованата страна „Пи Ем Студио“ ЕООД.

С молба от 21.11.2022г. процесуалните представители на жалбоподателя са поискали изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските, като бъде редуциран размерът на горепосоченото адвокатско възнаграждение. С молба от 29.11.2022г. процесуалният представител на дружеството е изразил становище за неоснователност на искането, като посочва, че възнаграждението е в минимален размер съобразно Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (Наредбата) в редакцията ѝ, действала към момента на плащането, и са дори под минимума, предвиден в настоящата редакция на Наредбата.

След като обсъди доводите на страните и представените писмени доказателства за извършени разходи, съдът в настоящия състав намира, че искането е допустимо, като направено от активно легитимирана страна в срока по чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК. Разгледано по същество, то е неоснователно.

С молба, постъпила на 15.09.2022г. и докладвана в открито съдебно заседание на 16.09.2022г., от страна на жалбоподателя е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Възражението е неоснователно. Видно от

представените по делото два договора за правна защита и съдействие, те са подписани съответно за представителство по делото в първата и в касационната инстанция. Първият от тях е от 11.05.2021г. и е представен в хода на адм. д. № 2714/2021г. на Административен съд София град. Вторият е от 07.03.2022г. и е представен в хода на адм. д. № 9370/2021г. на Върховния административен съд. Във всеки от договорите е отбелязано заплащането на сума от по 700 (седемстотин) лева.

Посочените платени възнаграждения не надвишават значително минимума, установен в чл.8, ал.3 от Наредбата в приложимата ѝ предходна редакция, а именно, 500 лв. Както е посочено в заглавието на раздела, посочените размери на възнаграждението са за една инстанция. Предвид свободата на договаряне, страните не дължат да уговарят във всички случаи установения в Наредбата минимум. Евантуална негова прекомерност би могла да бъде обсъждана при поне двукратно превишаване на посочения в приложимата разпоредба минимален размер. В тази връзка следва да се отбележи и, че съгласно чл.8, ал.2, т.10 от Наредбата в настоящата ѝ редакция е минимумът, предвиден за представителство по дела от вида на настоящето, е 900лв. за една инстанция.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на И. Р. И., с ЕГН [ЕГН], направено с молба от 21.11.2022г., за изменение на решение № 5885/17.10.2022г. по адм. д. № 5775/2022г. на Административен съд София град, в частта, с която е осъден да заплати на „Пи Ем Студио“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], сумата 1400 /хиляда и четиристотин/ лева – адвокатско възнаграждение.

Определението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: